

Stolpe ut på 25-manna

ÅRSFEST 14/11
- anmäl er -

Stolpe ut på 25-manna

Nja, det gick inte riktigt bra för VSOK på 25-manna i år. Felstämpling är aldrig roligt, men det är väl något med stafettens stress och antalet personer ute i skogen ställer till det.

Nog om det tråkiga nu. Västerås SOK var en utav klubbarna som mönstrade imponerande 4 stycken lag. Det innebär alltså att 100

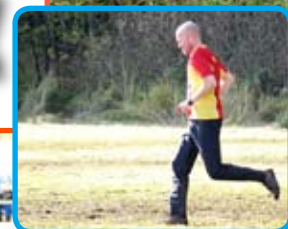
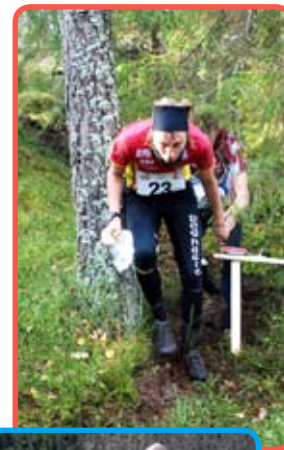
gångar spurtade en Västeråsare fram i målfällan och de gulröda färgerna blinkade fint på det Västerhaningegårde som var TC.

Känslan i klubben när man deltar på ett 25-manna är just att man vill ge det där lilla extra för klubbtröjan. För lag 2-4 är kanske inte tävlingen gentemot andra lag det viktigaste utan att man tävlar både

med och mot varandra inom klubben, allt på ett väldigt positivt sätt.

Det kanske också är därför en felstämpling inte är hela världen på ett 25-manna. Det är liksom ändå en trevlig och positiv klubb-dag, vad än placeringen blir.

Terje

Det var ett glatt gäng Västeråsare som lämnade Orientalen tidigt på lördagsmorgonen för att åka upp till Falun och årets upplaga av Daladubbeln. Första dagen är det stafett som gäller för laget som består av två löpare. Bäst i det här momentet lyckades Andreas Sundström tillsammans med Oskar Sandberg (Säterbygden) som vann i H14. Även Sandra Näslund med Mirjam Dahlén (Sala OK) lyckades väldigt bra och slutade på en andraplats i

D12-klassen.

Efter tävling och dusch (för de som var tappra och inte alltför rädda för att bli allvarligt frysskadade) åkte vi till hotellet i Faluns centrum där vi brukar tillbringa natten den här helgen. Förra året fick vi bakslag från vårt traditionella hotell eftersom de tydligen inte anser att man får springa omkring och leka kurrögömma i deras korridorer samt hoppa bomben i re-

laxpoolen. Därför bokade vi in oss på ett annat hotell för andra året i rad och det var vi mycket nöjda med.

På kvällen åt vi en otroligt glamourös buffé på hotellet bestående av köttbullar, kokt potatis och lingonsylt (man kunde välja att kombinera sina köttbullar med snabbmakaroner och ketchup också om man så ville). I ärlighetens namn smakade den middagen inte bättre än en vanlig skollunch. Men det var bara att äta och se glad ut för dagen efter skulle man ju ta sig igenom en omänskligt lång bana och då behöver man all energi man kan få.

Resterande del av kvällen ägnades åt lite olika aktiviteter beroende på vilket gäng man tillhörde. De vuxna satt och pratade och drack vin någonstans (har

egentligen inget underlag för den spekulationen men det är väl inte så svårt att gissa sig till?), Callarna (gemensamt namn för alla H14-killar) gjorde Falun och vi (de stora flickorna) tog oss med hjälp av Dalarnas lokaltrafik och en väldigt hjälpsam busschaufför till en skola någonstans i Falun där discot var. Jag tror att alla, oavsett "gäng", kan enas om att det var en mycket trevlig kväll.

Dagen efter avnjöt vi resans höjdpunkt (hotellfrukosten). Och efter ett tvåsiffrigt antal plättar hoppade vi in i bussen och åkte mot TC igen. Söndagens tävlingsmoment bestod alltså av en ultralång distans i par. Traditionenslignigt var det också många som var utklädda. Min personliga favorit var

"Dalahästen". Japp, två killar hade gjort (eller var det deras mammor kanske?) en dalahästdräkt i två delar som de traskade omkring med. Jag vet inte om de tog sig runt hela banan men om så var fallet ska de ha en stor eloge!

Tävlingsmässigt var det Andreas och Oskar som lyckades bäst den här dagen också. Ännu en seger kan nu skrivas in i meritlistan. En seger som också Sandra Näslund och Mirjam Dalén (Sala) kan känna sig stolta över i D12. Även lag Callarna (Carl Boman och Carl Näslund) gjorde bra ifrån sig och placerade sig på en finfin tredjeplats.

Jag pratar nog för alla när jag säger att det här var en mycket lyckad helg!

Madelene

Pysselkväll

**Måndag 11 november
kl 18.00 i Orientalen**

Kom och hjälp till att göra grejer till Basaren i december! Eller om du redan har pysslat hemma så kom över med ditt färdiga bidrag!

Har du några prylar hemma i byrålådan som du tröttnat på, så tar vi gärna emot dem också!

Härligt mat- och fikabröd tar vi gärna emot på Basardagen. Men först ska vi pyssla! Så välkommen!

*Basar-kommitten/gm
Inger Eriksson*

Snabbt Oktoberrace

För många VSOKare blev Enens tävling Oktoberracet avslutningen för tävlings-säsongen 2009. Det bjöds på ganska snabb terräng även om det var lite mycket blockterräng emellanåt för de som är utrustade med något känsliga fötter.

Racet lockade till sig uppåt 700 löpare från stora delar av Mälardalen och Västerås SOK mönstrade närmare 80 stycken löpare som rusade fram genom medeldistansen. Start och mål var precis söder om E18 men tävlingen avgjordes alltså norr om den samma.

Glädjande resultat för de rödgula måste nämnas en fin trippel i H14. Carl

Boman, Carl Näslund och Andreas Sundström tog alla tre plats på prispallen och de unga herrarna har visat att 2009 varit ett år där VSOK har rosat H14-marknaden bra. Vidare tog Sandra Näslund återigen en skalp i D12 och det har blivit ett antal vinster för Sandra i år. Ett bra år även för Sandra helt enkelt.

Övriga segrare i Enköpingskogarna blev äkta paret Sundström med Babbe och Annika samt en storstilad och snabb seger av Jens Andertoft i H35. Undertecknad var mycket imponerad av Jens framfart.

Terje

Dags för Julgranar

Julgransförsäljningen startar 28 november i år! Som tidigare år sker försäljning vid ICA Grytan, Konsum och Orientalen. Vi kommer att ha fler granar i år för att få dem att räcka lite längre än de senaste åren.

Fördelningen av försäljningspassen följer också samma rutiner som vanligt. Vill du ha ett särskilt pass kan du meddela detta till Babbe.

Väss yxan och se över termosen för nu drar det snart igång!

Halkade in i Tjurruset pga att en anmäld löpare fick förkylning och inte kunde springa. Tjurruset som är en mil terränglöpning gick i år i Västerhaninge på samma område som 25-manna och skulle vara extremt tufft och mycket kuperat enligt förhandsinformationen.

Direkt från start fick vi dryga 20 m stigning uppför en sandtagskant för att sen löpa i sand en knapp km fram till 25-manna TC. Där korsade vi stora blötdiket ett par gånger och fick så första

möjligheten att bli lite fuktig om fötterna. Inte ofta man ser brovakter som ser till att folk inte använder de broar som finns. Upp i skogen och nu visade det sig att det var rejält lerigt och blött i markerna och många tog snedsteg i leran.

Efter ca 3 km fick vi äntligen vika av stigarna och köra riktig terräng och det var nu fältet sprack upp rejält i den startgrupp jag valde. På vägen mot 7 km skylten hann vi passera ett par kärr och ett rejält dike där det inte gick att ta sig över utan att dratta ner i såsen, om man inte är längdhoppare då förstås. Enligt banläggarna hade vattennivån stigit två decimeter den senaste veckan vilket gjorde kärren och avrinningen lätt löphindrare.

På de sista kilometrarna, där det gick lite upp och ner på hållarna, hade man byggt upp hinder. Det

första skulle man ta sig under och av en ren händelse hade man råkat placera det precis på den lerigaste fläcken på hela gårdet. Sen var det ett bildäcksfält (hur ser det karttecknet ut?) man skulle ta sig över innan man lerdränkt kom tillbaka in i sandtaget för en sista dust med sanden innan målgång.

Det är en stor fördel att vara orienterare försedd med OL-skor i detta lopp eftersom vi har en viss vana att springa i obanad terräng med bra fäste. Årets pristjur Fredrik Johansson från Lidingö SOK tyckte att banan var rätt snäll, och det kan jag hålla med om, jag hade förväntat mig en betydligt mer fysisk bana. Vad åsikten om banan än är finns en ganska stor chans att det blir flera lopp, det här var riktigt kul.

Ben

Bild: Jomsborg AB

Minnesrik träff

Vid veteranernas tisdags-träff 13/10 i Orientalen firades minnet av vår gamla klubbkamrat Nils Wåhlén. Nils syster Ulla kom dit och bjöd på tårta till kaffet. Hon berättade att när Nils fyllde år så bjöd han alltid på blåbärstårta. Eftersom Nils skulle ha fyllt 90 år dagarna före, så tyckte Ulla att hon skulle bjuda Nils "pojkar och flickor" på just blåbärstårta.

Tage Johansson höll ett tal, där han berättade minnen från tiden när Nils flyttade till Västerås och blev medlem i Västerås OK. Genom talet, som var både roligt och intressant, påmindes vi om Nils personlighet och vad han gjorde för orienteringssporten t.ex som ordförande i VOK och Västmanlands OF.

Nils gick bort 2003 och hans aska spreds vid den historiska kontrollpunkten för första kontrollen vid första Västeråsmästerskapet

1922. Torsten Lund avslutade Tages mycket uppskattade tal med att spela på sin flöjt stycket "Det finns något bortom bergen" av Gunde Johansson. Samma som Torsten spelade vid ceremonin 2003.

Syster Ulla avslutade tårtkalaset med att berätta några minnen hon upplevde tillsammans med Nils och hur han som orienterare var känd lite var stans i Sverige.

Stora summor pengar har genom Nils Wåhléns dödsbo donerats till minnesfonder inom orienteringssporten, b.la 100 000 kr till Orienterarnas Minnesfond i Västerås.

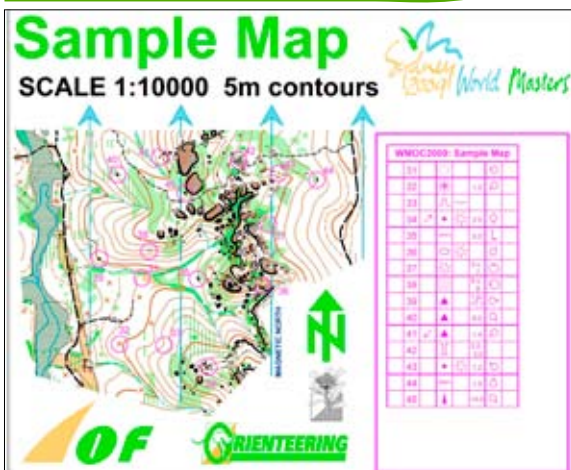
Per Haepling

Hedra minnet av någon nära

Skänk en gåva till Orienterarnas Minnesfond i Västerås. De anhöriga får ett vackert minnesblad med personlig hälsning från givaren och VSOKs ungdomsverksamhet får ett välkommet ekonomiskt stöd. Plusgiro 238897-3, Västerås SOK.

Vill du veta mer, kontakta Tord Nilsson

Veteraner i Australien

Tolv VSOK:are åkte med researrangören Per Nordahl till Australien, Sydney; för att delta i World Masters Championships 10-18 oktober. Där tävlar man i 28 olika idrottsgrenar och antalet deltagare var 28000! Men för VSOK:arna gällde det bara orientering i två discipliner, sprint-och långdistans.

Innan tävlingarna drog igång så turistade man runt lite och några deltog i en 2-dagars tävling. Tävlingsarrangemangen är något enklare än vad vi är vana med, ingen dusch och en mark utan godis. Men kartor och banor är utmärka. Sprinttävlingen var den första tävling som avgjordes och som delvis

gick inne på olympiaområdet bland arenor, byggnader, parker och mastfundament. Inga större västeråsframgångar blev det här, men Ulf Bolinder får godkänt för sin 6:e placering i A-finalen för klassen H70.

Under tävlingsveckan var vädret lite kallt, blåsigt och regnigt. Fast på långdistansen sista helgen var vädret bra, terrängen

likaså, men några toppresultat bland VSOK:arna blev det inte.

Per Haepling genom Björn Ekholm direkt från Australien via internet.

En bekant i australienskokogen

Sista tävlingsdagen gjorde Björn Ekholm ett parallellfel och hamnade långt bort från sin kontroll. Han träffade där på en ung svensk dam som också sprungit fel. När Björn väl hade kommit till målet, kom det fram att damen han träffade var Marie Hansson. Björn säger att det måste vara minst 20 år sedan Marie tävlade som junior för Västerås OK. Hon heter nu Marie Ringer och bor sedan lång tid tillbaka i Australien. Efter tävlingen hade Björn och Marie en hel del eftersnack om VOK-tiden och hennes liv med familj i Sydney.

PerHaepling/Björn Ekholm

